

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 5Er/866/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4613207342
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dagmar Snopeková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2017:4613207342.4

Uznesenie

Okresný súd Topoľčany v exekučnej veci oprávneného: SLOVGRAM, nezávislá spoločnosť výkonných umelcov a výrobcov zvukových a zvukovo-obrazových záznamov, IČO: 17 310 598 so sídlom Jakubovo námestie 14, Bratislava proti povinnému: C. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. C., XXX XX C. o vymoženie sumy 120,00 eur s prísl. vedenej u súdneho exekútora JUDr. Anna Dírerová so sídlom exekútorského úradu Gajova 7, 811 09 Bratislava, takto

rozhodol:

- I. Súd exekúciu **z a s t a v u j e**.
- II. Súdny exekútor má nárok na náhradu trov exekúcie voči oprávnenému.
- III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Topoľčany poverením č.k. 5Er/866/2013-12 zo dňa 17.09.2013 číslo 5406*050965 poveril súdneho exekútora JUDr. Annu Dírerovú v zmysle § 45 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. vykonaním exekúcie na základe vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu Topoľčany - rozsudok č.k. 8Cb/73/2012-50 zo dňa 25.10.2012 pre vymoženie sumy 120,00 eur s príslušenstvom.

2. Prípisom doručeným tunajšiemu súdu dňa 13.06.2017 súdny exekútor doručil podnet na zastavenie exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného. V rámci podnetu na zastavenie exekúcie vyjadril oprávnený súhlas so zastavením exekúcie pre nemajetnosť povinného.

3. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, Ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

4. Podľa § 58 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví na návrh alebo aj bez návrhu.

5. Podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

6. Podľa § 196 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena o daň z pridanej hodnoty.

7. Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

8. Podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. To neplatí, ak ide o vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky na výživnom. V takomto prípade znáša trovy exekúcie súd; súd nemá právo na náhradu trov exekúcie, ktoré platil.

9. Podľa názoru súdu, v prípade zastavenia exekúcie z dôvodu podľa § 57 ods.1 písm. h) Exekučného poriadku na návrh, tento nemusí byť podaný výlučne súdnym exekútorom, i keď práve súdny exekútor v prebiehajúcej exekúcii zisťuje prostredníctvom súčinnosti majetkové pomery povinného.

10. Prvoradým účelom exekúcie je nútené uspokojenie právoplatne judikovanej pohľadávky oprávneného z majetku povinného spôsobom, ktorý určuje exekútor. Súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie po uplynutí lehoty na vznesenie námietok proti exekúcii alebo po tom, keď sa mu doručí právoplatné rozhodnutie súdu o námietkach, ktorým sa námietky zamietli, vydá príkaz na vykonanie exekúcie niektorým zo spôsobov taxatívne ustanovených týmto zákonom v § 62 a 63 Exekučného poriadku. Ďalší postup súdneho exekútora v exekúcii, je však podmienený existenciou postihnuteľného majetku povinného, umožňujúceho realizovať niektorý zo zákonom vymedzených spôsobov exekúcie. V opačnom prípade totiž nie sú vytvorené objektívne podmienky umožňujúce ďalší postup súdneho exekútora, smerujúci k uspokojeniu pohľadávky vymáhanej v exekučnom konaní a exekučný súd je povinný aj bez návrhu prebiehajúcu exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku zastaviť.

11. Aj napriek tomu, že prvoradým účelom exekúcie je uspokojiť pohľadávku oprávneného, samotná exekúcia nemôže neprimeraným spôsobom zasahovať do práv povinného, čo je zvýraznené v samotnom Exekučnom poriadku tým, že exekúciu možno vykonať len v rozsahu pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu, jej príslušenstva a trov exekúcie (§ 61b Exekučného poriadku), len primeraným spôsobom (§ 69 Exekučného poriadku a pod.), nemožno ňou postihnúť majetok alebo práva, ktoré podľa zákona exekúcii nepodliehajú (§ 61a Exekučného poriadku), že súdny exekútor je povinný predložiť vec sudu bezodkladne po tom, ako nadobudne pochybnosti alebo zistí, že sú dôvody na zastavenie exekúcie (§ 57 ods. 4 Exekučného poriadku), že súd je povinný aj ex offo v každom štádiu exekúcie skúmať, či sú splnené podmienky na jej pokračovanie (§ 57 ods. 1 v spojení s § 58 ods. 1 Exekučného poriadku) a podobne.

12. Ak teda čo i len jedna z podmienok na pokračovanie exekúcie splnená nie je, exekučný súd nemá inú možnosť len prebiehajúcu exekúciu zastaviť. Môže pritom prihliadať len na skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisu, a nie na skutočnosti domnelé či tie, ktoré sa s určitou pravdepodobnosťou môžu v budúcnosti vyskytnúť (porovnaj uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica 5CoE/133/2014 zo dňa 17.3.2015), t.j. pre rozhodovanie súdu o zastavení, resp. nezastavení exekúcie je určujúci stav a majetkové pomery povinného ku dňu rozhodovania, resp. vydania rozhodnutia. Nie je preto možné vziať do úvahy eventuálnu zmenu majetkových pomerov povinných v budúcnosti, ktorá je tu teoreticky možná vždy.

13. Zastavenie exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného nie je podmienené súhlasom oprávneného, ktorý môže mať výlučný záujem na pokračovaní exekúcie napr. i z dôvodu očakávania, že povinný v budúcnosti nadobudne nejaký majetok. Ale takéto očakávanie musí mať reálny podklad. Takže vyjadrenie oprávneného k podnetu exekútora nie je pre rozhodnutie exekučného súdu nevyhnutné bez toho, aby hrozilo reálne porušenie práv oprávneného. Ústavný súd v podobnom prípade vo veci udáva (IV. ÚS 452/11), že podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku exekúciu možno zastaviť na návrh alebo aj bez návrhu. Zatiaľ čo dôvody, na základe ktorých všeobecný súd obligatórne zastaví exekúciu (§ 57 ods. 1 Exekučného poriadku) alebo na základe ktorých fakultatívne pristúpi k takémuto rozhodnutiu (§ 57 ods. 2 Exekučného poriadku), upravuje Exekučný poriadok podrobne, ustanovenie okamihu, kedy tak má alebo môže učiniť, nie je explicitne ustanovený. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že všeobecný súd rozhodne o zastavení exekúcie kedykoľvek v priebehu konania, len čo zistí, že sú dané dôvody na ukončenie núteného vymáhania pohľadávky. To znamená, že všeobecný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex offo skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania. Jedným z týchto predpokladov je aj relevantný exekučný titul. Bez jeho existencie nemožno exekúciu vykonať. Konajúci súd uvádza, že z kontextu vyššie uvedeného nedochádza ani k porušeniu práva oprávneného na spravodlivý proces, nakoľko do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo

účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

14. Súd pri rozhodovaní vychádzal z predloženého exekučného spisu a po jeho preštudovaní dospel k názoru, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie voči povinnému, nakoľko mal za preukázané, že povinný nedisponuje majetkom, ktorý by bolo možné speňažiť a možný výťažok by postačoval aspoň na úhradu trov exekúcie. Vo svetle horeuvedeného má súd za to, že vedenie exekúcie i napriek tomu, že existujú predpoklady na zastavenie exekúcie, je neúčelné. Súdny exekútor musí v konaní prihliadať na hospodárnosť a je povinný vykonávať svoju činnosť tak, aby nenavýšoval trovy konania. Z exekučného spisu mal súd za preukázané, že povinný nevlastní žiadny nehnuteľný majetok. Z lustrácie vykonanej súdnym exekútorom ohľadom účtu povinného v banke vyplýva, že tento nemá vedený žiaden účet v banke, z ktorého by mohli byť zrážané sumy potrebné pre vymoženie pohľadávky oprávneného. Z lustrácie sociálnej poisťovne vyplýva, že povinný nie je v žiadnom pracovnom pomere, nepoberá žiadny dôchodok ani dávky, z ktorých by bolo možné vykonávať zrážky. Povinný teda nemá taký majetok, ktorý by postačoval aspoň na úhradu trov exekúcie. Súd má za to, že ďalšie pokračovanie v exekúcii by bolo neúčelné a nevhodné, v konaní je potrebné prihliadať na hospodárnosť a nenavýšovať neopodstatnené trovy exekúcie tam, kde sú zrejme splnené podmienky pre zastavenie exekúcie pre nemajetnosť povinného.

15. Z predložených dokladov vyplýva, že exekútor vykonal dostatočné úkony súvisiace so zisťovaním majetku povinného, pričom zistil jeho nemajetnosť, preto konajúci súd mal preukázané, že v tomto prípade sú splnené zákonné podmienky na zastavenie exekúcie z navrhovaného dôvodu, nakoľko podľa výsledkov šetrenia povinný nevlastní žiaden exekúciou postihnuteľný majetok a nie je reálny podklad na očakávanie zmeny pomerov a preto súd s poukazom na súhlas oprávneného so zastavením exekúcie v súlade s citovaným zákonným ustanovením exekúciu zastavil pre nemajetnosť povinného, nakoľko z majetku povinného nie je možné uhradiť ani trovy exekúcie.

16. Vzhľadom na to, že si súdny exekútor vyčíslil trovy exekučného konania a žiadal priznať trovy exekúcie v zmysle vyhlášky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení neskorších predpisov, súd rozhodol tak, že súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie priznal a s poukazom na § 203 ods. 2 Exekučného poriadku na ich úhradu zaviazal oprávneného. O výške trov exekúcie rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto uznesenia.

17. O trovách exekučného konania súd rozhodol analogicky podľa § 256 Civilného sporového poriadku tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre, písomne.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 127 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku (musí byť v ňom uvedené ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a uvedená spisová značka tohto konania) a podľa § 363 Civilného sporového poriadku (musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 3 CSP, podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.